

TINERETUL IN TIMPUL LIBER

Duminică, și în cadrul „Jolilor Tineretului”, în multe cluburi se organizează programe de dans, care atrag un mare număr de tineri.

De ce vin tinerii la club?

În vasta operă de culturalizare a maselor cluburile muncitorești au devenit importante focare de cultură. În ele își dau întâlnire tot mai mulți tineri, care, după orele de muncă, petrec aici clipe de plăcută deslindere. Urmărind activitatea cluburilor, te convingi că aici distracția este strins împletită cu educația.

În ultimul timp într-o adevărată sală de antrenamente pentru tenis de masă. Tineri ca Andrei Mică, ing. Alexandru Lebedeu și Petru Marin pot fi văzuți aproape zilnic disputându-și înfocată în partide pasionante.

La clubul Teba, de pildă, poți întâlni zilnic zeci de tineri, atrași de activitatea bogată și variată pe care o găsește aici. Unii vin să împrumute sau să citească o carte, alții să joace tenis de masă sau șah, să asculte o recenzie, să audze muzică, iar mulți participă la activitatea formațiilor artistice.

Reuniunile de dans, concursurile de șah, audițiile muzicale, concerturile sunt alte acțiuni pentru care tinerii vin cu plăcere la club. Printre tinerii care frecventează cu regularitate clubul se numără și cei aproape 100 de artiști amatori, încadrați în formațiile de teatru, dansuri și soliști vocali.

Holul clubului s-a transformat

ȘT. IACOB

În ziua vizitei noastre, printre numeroșii tineri care solicitau cărți, l-am recunoscut pe muncitorul Gheorghe Oncea, pe a cărui listă sînt trecute, de la începutul anului și pînă acum, 11 volume. De astă dată a împrumutat un volum de versuri de Nicolae Labiș. Printre cititorii activi se numără și tinerii Ștefan Bodor, de la serviciul mecanic și el, Aurica Sasu, de la neveditorie și încă mulți alții. Mare este și numărul apelor care participă la acțiunile organizate de bibliotecă. Numai la concursul elne stie răspunde — avînd ca temă „Banatul în plină înflorire” — au participat peste 300 de tineri. De reușită s-au bucurat și prezentările cărților „Cuceriri” de Al. Ivan Ghilic, „Facerea lui” de E. Barbu și „Drum deschiș” de Șerban Nedelcu.

În această pagină redăm cîteva aspecte din comportarea unor tineri în diferite împrejurări.

ȘT. IACOB

Duminicile satului

Sfîrșit de săptămîină. Sîmbătă seara în casele mîndruțocanilor, mai ales în cele în care locuiesc tinere fete ori tineri, lumina se sting mai tirziu ca-n celelalte seri. Parinții, grîjii ca-n totdauna, pregătesc cu asiduitate cele necesare tinerilor că de se uită lumea după ei și n-ar vrea să le rămîndă odraslele de rușine. Fiecare cută, fiecare cămășă e cercetată cu migală, e călcată cu atenție. Și intr-adevăr, mîine zi, duminică, curățenia, bunul gust și prospețimea tinerilor din Mîndruțoc, care se plimbă în posesia îndreptîndu-se spre locurile preferate, sînt evidente.

Atrag atenția la tinerele fete ori la femeii portul local, lucrat de mîini măiestre, împodobite cu cusături care de care sînt frumoase, mai ardoase. Așa-numitele laturi pictate, zoboane cu fir, crpele cu pană de plis, juștele albastre cu modele de flori, scilpele în bătaia soarelui, dînd satului o notă de sărbătoare, de bună dispoziție. Astfel îmbrăcași, după-amiază, lundu-se de mîini, tinerii au un fel precis: să ajungă cît mai repede la horă. În acordurile line ori săltărețe ale muzicii, taragotistul Gheorghe Anghel și acordionistul Gheorghe Covaș, își poartă dansatorii ore întregi pe aripile jocului. Ardăleana, sorocul și alte jocuri populare dau de jurcă picioarelor, dar cînd ești tînăr și voinic nu sînt nici o obosală. Cel ce privește la dansatori admiră grația și ușurința cu care joacă Lenuța Andraș, Emilia Nedescu, Doina Cîrcăan, apoi pe tinerii Gheorghe Fîle, Teodor Hornea, Gheorghe Petrisor, Ionel Bozgan și alții care știu nu numai să mînuască tractorul, sapa ori alte unelte, ci și să se invite la joc.

Cînd inserarea coboară peste sat, tinerii își poartă pașii prin frumosul cîmîn cultural unde tîu parte la spectacole prezentate de brigada artistică de agitație urmîrind precipierea unor artiști amatori, prietenii ori cunoscuții ca Doina Cîrcăan, Elena Andraș, Dimitrie Viștighișan, sau vioiciunea cu care dansează Emilia Nedescu, Draghina Tușuș, Maria Nitciș din echipa de dansuri a cîmînului cultural. Unii își fac alt program: vizionează un film la cinematograful sau se așază în jurul televizorului.

În această pagină redăm cîteva aspecte din comportarea unor tineri în diferite împrejurări.

A. HARSANI

Despre „Charly”, „Calul” și alții ca ei...

Din numeroasele scrisori ce ne sosesc zilnic la redacție, multe vorbesc, prin conținutul lor bogat în fapte, despre entuziasmul cu care tinerii din fabrici și uzine lucrează la locul lor de muncă, despre felul în care muncesc și trăiesc, căutînd să-și facă viața mai plină de bucurii, de satisfacții.

Printre scrisorile mai recente am întâlnit însă una care contrastează puternic cu celelalte. Ea pune în discuție — prin faptele pe care le conține — unul din aspectele cele mai importante ale educării tineretului, scoțînd în evidență faptul că, din păcate, mai sînt tineri care, asemenea uscăturilor dintr-o pădure tînără și viguroasă, sînt departe de a fi exemple de conduită și comportare în societate, vor cu orice preț să fie „originali”. Să urmărim însă faptele cuprinse în scrisoare.

Ca de obicei, în fiecare miercuri seara, la clubul CFR organizației UTM din unitățile CFR organizază seri ale tineretului. Prin programul lor cu un bogat conținut educativ, cele mai multe din aceste seri se bucură de o frumoasă apreciere din partea tinerilor. Numărul mare de participanți la astfel de seri e o dovadă concludentă în această privință. Se întîmplă uneori însă ca buna desfășurare a programului acestor seri să fie stînjinită de unii tineri ca cel mai sus amintit. Așa s-a întîmplat în ultima zi de miercuri a lunii trecute.

Seara promitea și avea toate condițiile să fie plăcută. Grupul de tineri plini de voinic seoseau mereu, se prindeau în virtutea dansului, se antrenau în discuții presărate pe alocuri de glume pline de haz. Schimbau impresii, legau noi prietenii. Buna dispoziție era stăpînă deplină. Pînă la un moment, și mai precis pînă cînd printre tinerii prezenți au apărut cîteva care țineau nepărat să se „remarce”. Între ceilalți, ei au făcut de la bun început o notă discordantă. Echipa după „ultima modă” (așa cum o înțeleg ei, desigur) au început prin a se plimba de colo pînă colo prin sală, expunîndu-și ținutele extravagante. Au fost poștii de către unul dintre organizatori să-și lase fulgărele la garderobă. Reacția a fost fulgerătoare.

— Ce te bagi, mă! Nu ție bine? Cuvintele au fost însoțite pe loc de cîteva palme. Ceea ce a urmat depășește închipuirea. „Originalii” au devenit brute. — Dăi „Calule”... — Pocnește-l „Charly”... — Atînge-l... să se învețe mințele.

Loveau, îndemnîndu-se unii pe alții. L-au lovit brutal cu pumnii, cu capul, cu picioarele pe cel care „îndrăznește” să le atragă atenția, să-și facă să se poarte asemenea celorlalți. Totul s-a petrecut în cîteva minute înclt, pînă să intervenă ceilalți tineri, faptul era consumat.

Cine sînt „eroli”? Unul e tînărul Gh. Căpăriceanu, muncitor la secția pregătire, sectorul II al Uzinelor de vagoane. „Charly” (observații desigur ce nume „interesant” și-a însușit) nu e altul decît tînărul Dihel, sudor la sectorul I al aceleiași uzine. Ceilalți cîșiva nu au mai putut fi identificați deoarece... au dat bir cu fugiții cînd a intervenit opinia celor prezenți. Lași, lipsiți de spiritul de răspundere față de propriile fapte, s-au grăbit să fugă care pe unde a apucat. Chiar și cel înalt, voinic, ce care prietenii săi îl „alintă” cu numele de „Calul”.

Acestea sînt faptele relatate în scrisoare. Concluzia ce se desprinde din ele e clară. Lipsiți de orice bun simț, de „cei șapte ani de acasă” — cum se obișnuiește să se spună — certăți cu disciplina, asemenea tineri nu provoacă decît dezordine, împiedicînd buna desfășurare a unor asemenea acțiuni. Organizațiile UTM din care fac parte sînt datorate să ia în discuție asemenea atitudine, să analizeze cu toată seriozitatea comportarea acestora și să ia în consecință măsurile educative necesare. Și nu numai alți. Considerăm deosebit de important ca înseși colectivele de muncă din care fac parte acești tineri să analizeze cu toată răspunderea faptele revoltătoare ale acestora, să creeze o puternică opinie față de ei, ajutîndu-l să-și înțeleagă greșeala și să-și schimbe felul de a fi.

D. AUREL

Doa aspecte obișnuite la clubul Uzinelor de reparații. În timp ce în una din săli tinerii vizionează programul la televizor, alții, la bibliotecă, răsfoiesc cărțile, în căutarea lecturii preterate.

La cinematograful

Am vizionat nu de mult filmul „Neamul Șoimăreștilor”. Ca în fiecare zi și la orice oră cînd a rulat acest film, realizare izbită a cinematografului românesc, biletele au fost insuficiente. Holurile cinematografulor „Mureșul” și „Studio” au fost mereu arhiplombate.

Intotdeauna tinerii au fost prezenți cel mai bun ai filmului, dar „Neamul Șoimăreștilor”, cu atîta acțiune de luptă și dragoste, cu fermecătoarele-i peisaje, a atras în mod deosebit.

I. BORȘAN

Printre spectatorii care urmăresc cu interes deosebit spectacolele prezentate la Teatrul de stat se află mulți tineri. Ei găsesc instructiv și educativ să-și petreacă în acest fel timpul liber. Din pleșile vizionate învață de fiecare dată lucruri noi, cunoscînd ercii contemporani sau clasici din dramaturgia română sau universală. Cîșeul nostru înfățișează un grup de tineri spectatori în folele teatrului, în timpul unei pauze.

